

עמת (באר שבע) 21749-07-25 -عادל אבו עדרה (עציר) נ' מדינת ישראל

עמ"ת (באר-שבע) 21749-07-25 -عادל אבו עדרה נ' מדינת ישראלמחוזי באר-שבע
עמ"ת (באר-שבע) 21749-07-25
عادל אבו עדרה (עציר)

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[11.07.2025]

כבוד השופט אריאל חזק

החלטה

מדובר בערער על החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופט דולב-להמן), בתיק מ.ת 25-06-2025 מיום 62655, במסגרתה נדחה הדיון ליום 21.8.25 לצורך קבלת תסקير מטעם שירות המבחן בעניינו של העורר.

נגד העורר הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של הסעת שלושה תושבים זרים או יותר והסעת נוסעים מעל למותר כההסעה מבוצעת בשכר. בכתוב האישום תואר בין היתר כי ביום 18.6.25 בשעת לילה, עצרו שוטרים רכב בו נהג העורר, במסגרת פעילות מבצעית שנערכה על כביש 35. באותו נסיבות תואר כי העורר נהג ברכב והסיע 6 תושבי

הרשות הפלסטינית שהוא בישראל ללא היתר.

בהתועת הערר ובדיוון מיום 9.7.25, טען ב"כ העורר כי שגה ביום"ש קמא עת הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים. ב"כ העורר טען כי החלטת ביום"ש קמא בנסיבות העניין כmo מה החלטה "בערכאת ערע" על ההחלטה קודמת לכב'

השופט משעל שדנה בתיק. לדברי הסגנור, השופט משעל מצאה לנכון להורות על מעצרו של העורר באיזוקALKTRONI בפיקוח, אולם אחר והתיצבה לדין רק ערבה אחת, נקבע שהדין ידחה לצורך עיבוי החלופה שהouceה, וקיבלת חוו"ד באיזוקALKTRONI. עוד נטען כי השופט Dolb קבעה את אותן עובדות כפי קביעת השופט משעל, בchner את החלופה שהouceה בפניה, אך קבעה כי במרקלה הנדון יש לקבל תסקיר מטעם שירות המבחן. לטענת הסגנור אין מדובר בערכאת ערע על השופט משעל, והוא על בית משפט קמא לבדוק את החלופה ואם אושירה להורות על מעצר העורר באיזוקALKTRONI.

לאור זאת, בקש הסגנור לקבל את הערר ולהורות על מעצר העורר באיזוקALKTRONI.
מנגד, טען ב"כ המשיבה כי יש לדוחות את הערר.

לטענת ב"כ המשיבה טענת ההגנה לפיה החלטה ניתנה "כערכאת ערעור" בעצם הינה בפועל טענה שבימ"ש קמא שנותן ההחלטה אין שיקול דעת. עוד טוען כי אף בהחלטת כב' השופט משעל מיום 2.7.25, נקבע שיש מקום לשקל שחרור באיזוק אלקטרוני והדבר לא הוכרע בהחלטה קטגורית, ולכן יש להידרש לפרשנות של המילים "יש מקום לשקל". לטענת ב"כ המשיבה מתבקש במקורה זה פרשנות לפיה התכוון ביום"ש שהמوجب שידון בתיקichiilit כפי שיקול דעתו.

ב"כ המשיבה טוען כי ביום"ש קמא בבחן את הריאות וכן הביא בחשבון כי מדובר בעורר בעל פלילי לא מבוטל, אשר השחרר ממאסר רק עתה, ובצדק קבוע כי יש לקבל תסקירות שיטן את דעתו ביחס למאפייניו של העורר. בנוסף, טוען ב"כ המשיבה כי מלבד העורר הפלילי, קיימים פער בין גרסת העורר בפני השוטרים בשטח אל מול דבריו בפני החוקר, מהין הוא אסף הנוסעים, והואם הוא היה מודע להיות האחים שב"חים. כמו כן, טוען ב"כ המשיבה כי ההחלטה נשוא העורר אינה סופית ומדובר בהחלטת ביןיהם. לאור כל האמור ביקש להורות על דוחית העורר.

דין והכרעה

מדובר בעורר בן 26 שקיימות כנגדו ראיות לכואורה לעבירות של הסעת תושבים זרים והסעת נוסעים מעלה המותר כההסעה בשכר. לעורר עבר פלילי מן השנים האחרונות אשר אף השנה הוא הורשע בעבירה החזקת סם שלא לצורך עצמית ונדון לעונש מאסר, ממנו השחרר לאחזרונה. בשנת 2020 הורשע העורר בעבירה גניבת כל/א/מציע/תוצר עבודה/בקר ונדון למאסר, ובשנת 2018 הוא הורשע בשני תיקים נפרדים בעבירות של נסיון לגניבת רכב. ביום 7.10.23 פלש ארגון החמאס למדינת ישראל וביצע באזרחה מעשי טבח ומאז אותו יום מציה מדינת ישראל במלחמה מריה, ומתבע הדברים עבירה של הסעת שב"חים בעת חירום של מלחמה נושא עמה סיכון פוטנציאלי לבטחון הציבור, (ראה עמ"ת (י-מ) 42015-08-22, מדינת ישראל נ' מוחמד היקל; עמ"ת 24-08-50702, מדינת ישראל נ' זיסר (ימים 26.8.24); עמ"ת 24-09-43329 מיום 24.8.24) מיליל (ימים 17.9.24)). ב"כ העורר לא חלק בפניו ביום"ש קמא על ראיות לכואורה, אף טען כי בנסיבות התקיק, כאשר העורר הוא אב לבת, יש להורות על מעצר העורר באיזוק. בהחלטת ביום"ש קמא (כב' השופט ז. דולב-להמן), מיום 8.7.25, הפנתה השופטת להמן לעובדה שבחקירותו מיום 19.6.25 של מר לוי מסאלם, שהיה אחד הנוסעים ברכב העורר, כشنשאלה אותו נסע: "יודע שאתה ואחים שלך בלי אישורים ובכל זאת הוא אסף אתכם?" והשיב "יש שם בערך 100 פועלים מחכים להסתעה, הוא מעmis והולך, כולם בלי אישורים". ואכן ניתן ללמוד מדברים אלה לפחות על האפשרות שמדובר בהסתעה מאורגנת של השב"חים.

זאת ועוד, כפי שציין ב"כ המשיבה, מדווח הפעולה שערכ השוטר זבריאנסקי, שעצר את רכב העורר, ביום 18.6.25 ציין כי בעת שעצר את רכב העורר (בסמוך למתחם תרקומיה בכביש המוביל ממחסום תרקומיה לקרית גת - ממזרח למערב), ובו 6 שב"חים אמר לו העורר כי הגיע ממתחם תרקומיה, והנוסעים הם תושבי שטחים וכן אישר שהוא יודע שהמחסום סגור ופועלים עם אישורים לא יכולים לעبور. דא עקא, שבחקירותו של העורר מיום 19.6.25 סיפר העורר כי אסף את שלושת הנוסעים שהיו ברכבו מכיר ליד בית שמש, והוא לא ידע מהם שב"חים.

בכל נסיבות העניין כאשר מדובר בעורר בעל פלילי במספר תיקים מן השנים האחרונות, שביצע לכואורה עבירה של הסעת 6 שב"חים בלתי חוקיים ברכב, בנסיבות שתוארו, בכביש המוביל ממחסום לשטחי יהודה שומרון, נראה כי באופן עניין לא שוגטה כב' השופטת Dolb-Lahman כאשר בחרה לשלווח העורר לתסקיר על מנת לעמוד על מצבו ועל מידת מסוכנותו לציבור.

אכן, בהחלטת כב' השופט משעל-ביתון בעניינו של העורר מיום 2.7.25 הורתה כב' השופט משעל, לאחר בחינת אמו של העורר ערבה יחידה, על הגשת חוות'D מטעם מנהלת הפיקוח האלקטרוני לבחינות בית בישוב שבשלום לשמש מקום מעצר באיזוק לעורר, וככל הנראה אף התכוונה שם ימצא ערב נסף מתאים "עצר העורר באיזוק". דא עקא שהשופט משעל-ביתון לא קבעה זאת באופן מחייב, אלא הורתה שבנסיבות העניין "יש מקום לשקל" אפשרות מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני ודו-הזמן לצורך עיבוי החלופה וקבלת חוות'D.

בנסיבות אלה, הייתה השופטת Dolb-Lahman רשאית לפעול כפי שיקול דעתה, וכך אשר שיקול דעתה הורה לה שבתיק זה לא תוכל להורות על שחרור ללא קבלת תסקיר, היא הייתה רשאית להורות על הגשת תסקיר.

לאור כל האמור לעיל, העורר נדחה.

ניתנה היום, 11 يول' 2025, בהuder הצדדים.